

middel benyttes til transport mellem hjem og arbejdsplads, efter forslaget fastsættes af *ligningsrådet*. Efter de gældende regler fastsætter finansministeren disse takster.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 411 af 15. september 1972. Lovforslaget er således omtalt i folketingsstidende 1971-72:

	Spalte
Lovforslaget, tillæg A	7847
Fremsættelsen	7025
1. behandling	7413
2. behandling	7704
3. behandling	7789
Forslaget som vedtaget, tillæg C	2115

Folketinget har netop færdigbehandlet et andet forslag om ændring af ligningsloven. Det drejer sig om forslag nr. 16/1972-73, som blev fremsat af finansministeren den 4. oktober 1972.

Til § 1, nr. 1.

1. Udgifterne til forsøgs- og forskningsvirksomhed.

Bestemmelserne om, at udgifter til erhvervsmæssigt begrundet forsøgs- og forskningsvirksomhed skal kunne fradrages eller afskrives ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, foreslås indsat dels i § 8 B i ligningsloven, dels i §§ 1 og 34 i afskrivningsloven og § 3, stk. 1, i investeringsfondsloven. De nævnte bestemmelser i afskrivningsloven og investeringsfondsloven er indeholdt i det lovforslag om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven, som er forelagt folketinget samtidig med nærværende lovforslag. Bestemmelserne er desuden givet i bilaget nedenfor.

Hvis der i forbindelse med forsøgs- eller forskningsvirksomheden anskaffes maskiner, inventar og lignende driftsmidler, skibe eller fast ejendom, skal udgifterne hertil i følge forslaget til § 8 B, stk. 2, kunne fradrages eller afskrives efter de almindelige regler i afskrivningsloven. Andre udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed skal kunne fradrages eller afskrives efter de særlige regler i forslaget § 8 B, stk. 1. Disse regler går ud på, at udgifter, der er små i sammenligning med den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, umiddelbart skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, medens mere betydelige udgifter og udgifter, der er afholdt før igangsættelsen af den erhvervsvirksomhed, hvortil forsøgene eller forskningen er knyttet, skal afskrives over en årrække efter regler, som fastsættes af finansministeren.

Fradragsretten omfatter som nævnt kun udgifter til forsøgs- eller forskningsvirksomhed, som afholdes i forbindelse med den skattepligtiges erhverv. Forsøgene eller forskningen skal således knytte sig til

en erhvervsvirksomhed, som den skattepligtige enten allerede har i gang på det tidspunkt, udgifterne afholdes, eller har planer om senere at starte.

Fradragsretten vil i første række omfatte det *udviklingsarbejde*, som er knyttet til erhvervsvirksomheden. Herved forstås anvendelsen af videnskabelig eller teknisk viden til at frembringe nye eller væsentligt forbedrede materialer, mekanismer og produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser. Fradragsretten vil desuden omfatte den såkaldte *anvendte forskning*, d. v. s. originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig eller teknisk viden og forståelse, primært rettet mod praktiske mål og anvendelser. I princippet vil fradragsretten derimod ikke omfatte den såkaldte *grundforskning*. Herved forstås originale undersøgelser med sigte på at opnå ny videnskabelig viden og forståelse, uden at undersøgelserne primært er rettet mod praktiske mål og anvendelser. Da grænserne til den anvendte forskning imidlertid er flydende, vil det ofte ikke være muligt at adskille de to former for originale undersøgelser.

Af beretningen for 1971 fra Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd, Statens teknisk-videnskabelige fond og Statens lånefond for erhvervsforskning fremgår det, at det danske erhvervsliv i 1969 benyttede 1,4 pct. af driftsudgifterne vedrørende forsøgs- og forskningsvirksomhed til grundforskning, 20,9 pct. af udgifterne medgik til anvendt forskning, og de resterende 77,7 pct. af udgifterne gik til udviklingsarbejdet.

Udgifter ved efterforskning af råstoffer og udgifter i forbindelse med tilvejebringelse af information om forsøgs- og forskningsarbejde vil være omfattet af fradragsretten, forudsat der i øvrigt er den fornødne tilknytning til den skattepligtiges erhvervsvirksomhed.

Allerede efter gældende regler er der fradragsret for forsøgs- og forskningsudgifter, når den, der afholder udgifterne, har det *som erhverv at drive forskning*. Udgifterne betragtes i så fald som egentlige driftsudgifter, omfattet af fradragsreglerne i statskattelovens § 6, stk. 1, litra a. Denne fradragsret tænkes opretholdt. Det får betydning for de forsøgs- og forskningsudgifter, som ikke omfattes af de almindelige afskrivningsregler; i første række reglerne i afskrivningsloven. Sådanne udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed vil nemlig i kraft af, at den hidtidige fradragsret opretholdes, også for fremtiden umiddelbart kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, selv om udgifterne er så betydelige i forhold til den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, at de overskrider grænsen i § 8 B, stk. 1, 3. pkt.